

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 26. května 2014 v trestní věci obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] nar. [REDAKCE], **t a k t o :**

K odvolání obviněného [REDAKCE] [REDAKCE] se podle § 257 odst. 1 písm. b) trestního řádu z důvodu uvedeného v ustanovení § 222 odst. 2 trestního řádu **z r u š u j e** rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 6. 3. 2014 č. j. 2 T 16/2014-48 a trestní věc vedená proti obviněnému [REDAKCE] [REDAKCE] na podkladě návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství v Klatovech ze dne 23. 1. 2014 sp. zn. ZK 30/2014 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že dne 19. 12. 2013 od 23.40 do 23.55 hodin řídil osobní automobil značky Škoda Forman RZ [REDAKCE] z [REDAKCE] do [REDAKCE] a dále na polní cestu směrem na [REDAKCE], okres [REDAKCE], kde byl dostižen hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR [REDAKCE], přitom před jízdou pil alkoholické nápoje a dechovou zkouškou v 00.01 hodin byla zjištěna hladina 1,60 promile, v 00.14 ve výši 1,80 promile a v době odběru krve v 01.15 hodin měl v krvi 1,62 g/kg alkoholu, se **p o s t u p u j e** Městskému úřadu [REDAKCE], neboť skutek by mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek.

## O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obviněný (nesprávně označený jako obžalovaný) [REDAKCE] uznán vinným, že dne 19.12.2013 od 23.40 do 23.55 hod. řídil osobní automobil zn. Skoda Forman RZ [REDAKCE], z [REDAKCE] do [REDAKCE] a dále na polní cestu směrem na [REDAKCE], okr. [REDAKCE], kde byl dostižen hlídkou Obvodního oddělení Policie ČR [REDAKCE], přitom před jízdou pil alkoholické nápoje, a dechovou zkouškou v 00.01 hod. byla zjištěna hladina 1,60 promile, v 00.14 ve výši 1,80 promile a v době odběru krve v 01.15 hod. měl v krvi 1,62 g/kg alkoholu.

Jeho jednání okresní soud posoudil jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1 trestního zákoníku (nadále jen tr.zákoníku) a za to ho odsoudil podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu 18 měsíců. Vedle toho obviněnému podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku uložil zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 1 roku.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný včasné odvolání směřující do výroku o vině. Namítá, že neexistuje jiný důkaz, který by potvrdil výpověď policistů ČR, poukazuje na nesrovnalosti ve výpovědích svědků policistů a žádá o doložení zvukového záznamu ze zatýkání. Nesrovnalostí ve výpovědích si všiml jeho otec, který byl přítomen po celou dobu hlavního líčení. Proto napadl celý rozsudek z důvodu neobjektivit soudu.

Podle § 254 odst. 1 trestního řádu nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud

přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Krajský soud v Plzni jako soud odvolací z podnětu včas podaného a řádně odůvodněného odvolání obviněného přezkoumal napadený výrok o vině a v té souvislosti i navazující výrok o trestu (§ 254 odst.3 tr.ř.), jakož i řízení předcházející jejich vydání, a došel k závěru, že odvolání je důvodné, byť z poněkud jiných důvodů.

Řízení předcházející vydání napadeného rozhodnutí proběhlo v souladu s trestním řádem, samosoudkyně rozhodovala na podkladě podaného návrhu na potrestání v hlavním líčení, k němuž byl obviněný předvolán a státní zástupce vyrozuměn, lhůty k přípravě na hlavní líčení byly oběma procesním stranám zachovány. Okresní soud vyslechl obviněného a poté vyslýchal zakročující policisty – svědky [REDAKCE] a [REDAKCE]. K dispozičnímu právu obviněného ve vztahu k předmětnému automobilu vypovídala jeho matka [REDAKCE] s tím, že mu umožnila, aby tam mohl přespat a uložit nákup. Ve vztahu k ovlivnění alkoholem vycházel soud z úředního záznamu o provedení zásahu policejní hlídky, ten má však neprocesní povahu a slouží toliko jako indicie k tomu, aby byli jednotliví svědci vyslechnuti. Pokud jde o alkohol, k důkazu byla provedena lékařská zpráva na č. l. 13, záznamy o dechových zkouškách a protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem.

Okresní soud neprovedl úplné dokazování, neboť neměl vycházet z dechových zkoušek jinak než jako indicií, protože tyto neprokazují hladinu alkoholu v krvi řidiče, ale toliko v jeho dechu, a nemají povahu usvědčujícího důkazu. Navíc se okresní soud dopustil flagrantního pochybení, pokud opomněl, že trestné činnosti ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku se dopustí ten, kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při kterých by mohl život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku. Rozhodujícím faktem pro případné rozhodnutí o vině nejsou ani dechové zkoušky, ani dodatečná krevní zkouška provedená plynovou chromatografií, avšak k jinému časovému údaji, než byla doba jízdy. Pokud by podal odvolání v neprospěch obviněného státní zástupce tak, aby zdejší soud mohl doplnit dokazování nebo zrušit věc s tím, že rozhodnutí bylo předčasné a dokazování neúplné a uložit okresnímu soudu, aby si opatřil odborné vyjádření či znalecký posudek z toxikologie s zpětným výpočtem, kolik měl obviněný, u něhož bylo při odběru krve v 01.15 hodin zjištěno v krvi 1,62 promile, v krvi v rozmezí od 23.40 do 23.55 předchozího dne, kdy předmětné vozidlo řídil, mohlo by dojít k relevantnímu závěru o tom, zda obviněný řídil motorové vozidlo v době, kdy jeho ovlivnění alkoholem vylučovalo způsobilost k řízení motorového vozidla.

Podle soudních znalců, které respektuje uznávaná soudní praxe, je takovou hladinou prokazatelně zjištěná hladina 1,00 g/kg v době řízení anebo hladina vyšší. Případně za podmínek ztížených podmínek viditelnosti je dostačující, že v krvi obviněného (nikoliv dechu) bylo zjištěno v době řízení alespoň 0,8 promile, pokud současně lze dovodit další projevy podnapilosti jinými důkazy. V daném případě obviněný nevypovídal k předchozímu požití alkoholických nápojů, byť připouštěl, že byl opilý, a popíral výhradně to, že řídil. Nicméně okresní soud neprovedl dokazování v rozsahu předepsaném v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu tak, aby zjistil dostatek důkazních podkladů pro rozhodnutí o vině či nevině bez důvodných pochybností. Rozhodující je zjištění hladiny alkoholu v krvi v době jízdy. To se nestalo a za situace, kdy přezkumné řízení je vyvoláno výhradně odvoláním obviněného v jeho prospěch, nesmí v tomto směru zdejší soud s ohledem na zásadu zákazu *reformace in peius* zhoršovat procesní postavení obviněného. Teoreticky přichází do úvahy znalecký posudek či předmětné odborné vyjádření se zpětným propočtem, pokud by bylo možno vycházet z tělesných údajů uvedených při vyšetření na alkohol a z množství piva, o kterém

hovořil sám obviněný při výslechu v hlavním líčení. Nicméně při absenci odvolání státního zástupce nesmí být do výroku o vině doplňován údaj, jaká byla hladina alkoholu v krvi obviněného v době jízdy.

Zdejší soud nemohl prokázat takový stupeň podnapilosti, aby mohl učinit kategorický závěr o vině obviněného ve smyslu podaného návrhu na potrestání jen z toho, jak se obviněný jevil svědkům. Nemá pochybnosti o tom, že obviněný řídil, protože zdejší soud nemá pochybnosti o správnosti a pravdivosti výpovědi svědků policistů, kteří vypovídali pod sankcí křivé výpovědi a neměli s obviněným žádný konflikt. Pokud jde o kličkování vozidla, nelze vyloučit, že to byla taktika obviněného, aby nebyl služebním vozidlem předstížen. Samotný jeho útěk za situace, kdy připouští, že byl v té době opilý, je dílčím důkazem k prokázání jeho viny, avšak důvodné podezření, které správně vedlo nejprve policejní orgán ke sdělení podezření a poté státního zástupce k podání návrhu na potrestání, nepostačuje. Soud nesmí rozhodovat toliko na základě důvodného podezření, ale musí rozhodovat o vině či nevině bez důvodných pochybností, čemuž okresní soud nedostál.

Zdejší soud si je vědom, že z výpovědi svědka [REDAKCE] vyplývá, že při vystupování z vozidla byl obviněný dost zmatený, opilý, chvíli se smál, nelze však vyloučit, že byl sice ve stavu podnapilosti, avšak v době jízdy nedosáhla hladina alkoholu v krvi ani na 0,8 promile, ani na vyšší hladinu - 1,00 promile v době řízení. Ze stejného důvodu nelze vycházet z protokolu o vyšetření alkoholu, protože vyšetření i odběr krve byly provedeny až s určitým časovým odstupem. Nebylo nade vší pochybnost zjištěno, zda v době jízdy obviněný byl v té době ve fázi vylučovací či vstřebávací, což má význam pro případný zpětný propočet hladiny alkoholu v krvi vycházející ze známého faktu – 1,62 promile v době 20.12.2013 v 01.15 hodin ve vztahu k době jízdy předchozího dne v rozmezí od 23.40 do 23.55 hodin. Pokud se jednalo o fázi vstřebávací, byla by hladina alkoholu v krvi obviněného výrazně nižší a bez dalšího nelze vyloučit ani to, že by nedosahovala hranice 1,00 promile v době jízdy, teoreticky i s ohledem na případné zjištění k tomu, v jaké době toho obviněný vypil nejvíce a zda mezi tím jedl, by mohla být ta hranice dokonce ještě nižší. Jde pouze o kvalifikovaný předpoklad, protože soud nemůže sám bez odpovídajícího důkazu řešit odbornou otázku. Proto nelze jako z vodička vycházet z toho, jakým způsobem dopadly výsledky testů, jímž se obviněný podrobil při lékařském vyšetření na ovlivnění alkoholem. Z něj sice vyplývá, že byl nejistý při chůzi a při chůzi po čáře, rovněž pokus prst – nos byl nepřesný, Romberg III. byl pozitivní, stejně jako zkouška předklon – záklon, ale oproti tomu chování obviněného bylo zdvořilé a výbava jeho představ hbitá a reakce zornic normální.

Ze shora uvedeného je zřejmé, že zde přetrvávají důvodné pochybnosti o vině obviněného, které by bylo možno doplnit jen dalším dokazováním, avšak ani po jeho provedení a opatření relevantního údaje o alkoholu v krvi v době jízdy nesmí okresní soud při absenci odvolání státního zástupce takový údaj použít a doplnit tou podstatnou skutečností skutková zjištění. Podle zákona nesmí tuto skutečnost relevantní pro závěr o vině z přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku doplnit do výroku o vině, v němž nebyl tento ukazatel vůbec uveden. Samosoudkyně okresního soudu bez dalšího převzala popis skutku z návrhu na potrestání, který vykazoval stejnou chybu. Je tedy zřejmé, že v přezkumném řízení vyvolaném samotným obviněným nelze případně dotyčný zjištěný údaj o hladině alkoholu v krvi v době jízdy do skutkové věty výroku o vině ani po doplnění dokazování doplnit. Proto zdejší soud nemohl zrušit napadený rozsudek a vrátit věc okresnímu soudu podle § 259 odst. 1 trestního řádu z důvodu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu, ani nemohl sám po zvažování doplnění dokazování v naznačeném směru rozhodnout opětovně o vině obviněného dokladované novým údajem o hladině

alkoholu v krvi obviněného v době jízdy. K takovému alternativnímu postupu by mohl dojít pouze při odvolání státního zástupce, které však podáno v neprospěch obviněného nebylo.

Proto zdejšímu soudu nezbylo než uzavřít, že bylo prokázáno, že obviněný řídil v kritické době předmětný automobil, jevil známky opilosti, navíc sám připouští, že v té době vypil větší množství piva. Není však vyloučeno, že intenzitou ovlivnění alkoholem se nedopustil trestného činu, ale toliko přestupku na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi nebylo přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Z toho důvodu zdejší soud po zrušení napadeného rozhodnutí postoupil věc příslušnému správnímu orgánu, aby projednal předmětný skutek a eventuálně použil odpovídající právní kvalifikaci v přestupkovém řízení.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

- II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 26. května 2014

**JUDr. Pravoslav Polák, v.r.**  
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Andrea Benešová